

Arrest

nr. 227 143 van 7 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mexicaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Guadalajara (staat Jalisco) en bent u Mexicaans staatsburger. Van kindsbeen af werd u in Mexico geconfronteerd met geweld. Zo werd u als vijftienjarige tijdens uw activiteiten in catechesegroepen twee keer overvallen. U werd tijdens uw leven ook meermaals, onder meer op het openbaar vervoer, seksueel geïntimideerd. In 2012 had u problemen met uw wasmachine. U belde een firma op om ze te maken. De firma kwam een aantal stukken uit uw wasmachine ophalen, maar herstelde ze uiteindelijk niet.

Hierop verplaatste u zich naar de firma en maakte wat misbaar, waarna de eigenaar u sloeg, u op de grond duwde, zijn voet op u plaatste en naar vermoedelijk bevriende politieagenten belde die ter plaatse kwamen. Ze namen u ruw mee naar de politiewagen. U mocht uitleggen wat er gebeurd was en ze vroegen u of u klacht wilde indienen. Ze voegden hier wel aan toe dat u sowieso de zaak zou verliezen en dat u zelfs het risico van een verblijf in de gevangenis liep. U zag dan ook af van een klacht. U kreeg nog de boodschap mee dat u de volgende dag de stukken van uw wasmachine mocht ophalen, maar u zag hier uit schrik uiteindelijk van af, omdat de eigenaar van het herstelbedrijf u duidelijk had gemaakt dat hij u wist wonen. Dit was de laatste keer dat u persoonlijk in Mexico met geweld werd geconfronteerd. Van april 2016 – jullie woonden toen in Autlán (staat Jalisco) omdat u daar werkte – begon een onbekende man uw zoon A.I. lastig te vallen, (seksueel) te intimideren en te achtervolgen. Aanvankelijk bracht hij u daarvan niet op de hoogte, maar in juni 2016 belde hij u na een achtervolging door de man van op school op en vroeg hij u om hem daar met de wagen op te halen. Hij vertelde u toen pas over de achtervolgingen – u meende dat het ging om een drietal keer –, waarop u bij de politie klacht indiende. Behalve u enkele vragen stellen, deed de politie evenwel niets, ook niet nadat u nogmaals naar het politiekantoor was gegaan. Nochtans had u haar bewijzen, zoals het telefoonnummer van de man, dat hijzelf aan uw zoon had bezorgd, overgemaakt. Maximaal twee maanden na de klacht zag uw zoon (die toen samen was met uw tweede zoon) de onbekende man nog eenmaal. U trof voorzorgsmaatregelen – u probeerde ieder risico te vermijden – en uw zoon werd niet langer lastiggevallen. Op 14 februari 2017 vierde hij samen met zijn vriendin Valentijn. Hij parkeerde zijn wagen verkeerd. Hierop werd hij door een politiepatrouille aangesproken, die hem naar het politiekantoor wilde meenemen. Om dit te vermijden, belde uw zoon u op. Hoewel u het eens was met een administratieve sanctie, wou u absoluut niet dat uw zoon naar het kantoor zou worden meegenomen en vroeg daarom aan uw zoon om een agent door te geven. U kreeg een agent van de patrouille aan de lijn en vroeg hem te wachten tot u ter plaatse zou komen: u was immers bang, omdat het in Mexico wel vaker gebeurt dat kinderen door de politie of door drugstrafikanten worden meegenomen en daarop verdwijnen; u herinnerde zich bovendien een gebeurtenis van 2004 – toen was u nog getrouwd –, waarbij jullie door mensen in politieuniform werden overvallen. De agent weigerde echter op u te wachten en zei dat er nog een bijkomende patrouille was opgeroepen. Dit vond u vreemd. U vond het tevens merkwaardig dat de politie heel precieze informatie had over de seksuele handelingen die uw zoon met zijn vriendin in de wagen zou hebben gesteld. Dit betekende voor u dat ze uw zoon en zijn vriendin lang in de gaten had gehouden. U regelde een taxi en snelde ter plaatse. Uw zoon was er nog steeds en werd uiteindelijk niet door de politie meegenomen. Hij kreeg zelfs niet eens een administratieve boete opgelegd. Achteraf vernam u van uw zoon dat de politieagenten zich ten aanzien van uw zoon en zijn vriendin onrespectvol hadden gedragen: ze schenen voortdurend met hun zaklamp en maakten schampere opmerkingen over de positie van zijn vriendin in de wagen. In maart 2017 verhuisde u terug van Autlán naar Guadalajara. In mei 2017 stond uw dochter u aan school op te wachten – u was iets later dan anders – toen een persoon met een mondmaskertje uit een wagen stapte en naar haar toeliep. Ze kreeg schrik en liep de school terug binnen. Toen begonnen andere auto's te claxonneren omdat de wagen waaruit de man gestapt was het verkeer blokkeerde, waardoor de auto vertrok. Op dat moment kwam u toe en u zag nog net dat uw dochter de school terug binnenliep. Zowel u als uw dochter zijn overtuigd dat het hier om een ontvoeringspoging ging. In Mexico worden immers veel kinderen ontvoerd, ook in uw familie. Zo werd uw zusje M. vijftien dagen na haar geboorte ontvoerd en ook uw moeders broer werd in 1992 ontvoerd. In september 2017 werd u voor de derde keer – de eerste twee keren waren voor 2014 – slachtoffer van (een poging tot) diefstal. De poging werd echter afgebroken door waakzame burens waardoor de daders op de loop gingen. Omdat het geweld in Mexico overal aanwezig is – op een bepaald moment zag u in het bijzijn van uw kinderen een hoofd aan een brug bengelen – en u wilde dat uw kinderen in een geweldloos land zouden opgroeien, nam u in 2016 reeds de beslissing om Mexico definitief te verlaten. Alvorens te vertrekken, wilde u echter eerst uw pensioen regelen. Dit nam echter veel meer tijd in beslag dan voorzien, waardoor u pas op 9 juli 2018 Mexico kon verlaten. U verzocht hier om internationale bescherming op 10 augustus 2018. U verklaarde dit uitsluitend voor uw kinderen doen: zelf heeft u bij terugkeer geen vrees. U vreest dat uw kinderen bij terugkeer door politieagenten of delinquenten zonder motief aangevallen en/of ontvoerd zullen worden. Er is in Mexico immers meer en meer geweld en steeds meer mensen, ook in uw kennissenkring, verdwijnen.

In het kader van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw kinderen; uw kieskaart; uw rijbewijs; uw scheidingsakte; uw geboorteakte en deze van uw kinderen; enkele documenten in verband met jullie religieuze activiteiten voor de kerk; twee betalingsfiches ter staving van uw inkomsten; enkele documenten ter staving van uw politieklacht naar aanleiding van de problemen van A.I. die door een onbekende man werd achtervolgd; een whatsapp-conversatie over de veiligheidssituatie in Mexico en meer bepaald over een incident dat in uw buurt in Guadalajara

plaatsgreep; enkele internetartikelen over concrete veiligheidsincidenten in Mexico (los van uw situatie); en enkele documenten ter staving van uw reis van Mexico naar Europa in juli 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u aangehaalde algemene veiligheidssituatie in Mexico en de door u in dit verband aangehaalde voorbeelden (het geweldincident naar aanleiding van de door u vastgestelde fraude met wasmachines in 2012, enkele (pogingen tot) inbraken in uw woning, de poging tot ontvoering van uw dochter door een onbekende, de achtervolgingen van uw zoon door een onbekende, de problemen van uw zoon met de politie omdat hij verkeerd geparkeerd stond) houden geen verband met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Mexico – u vreest dat uw kinderen aangevallen en/of ontvoerd kunnen worden – kan, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Mexico het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes, maar ook corrupte overheden kunnen betrokken zijn. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Mexico is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat jaarlijks miljoenen Mexicanen zowel naar het buitenland als binnen Mexico reizen en dat Mexico een belangrijke toeristische bestemming is voor miljoenen Europeanen, Canadezen en Amerikanen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Mexico actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Tot slot kan erop gewezen worden dat de door u en/of uw kinderen in het verleden meegemaakte incidenten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Naast het feit dat (pogingen tot) inbraken overal ter wereld voorkomen, ook in België, blijkt uit uw verklaringen dat het laatste geweldincident waarvan u persoonlijk het slachtoffer werd dateert van 2012, i.e. een zestal jaar voor uw vertrek uit Mexico. De geweldpleger van het laatste incident, met name een fraudeur, ontmoette u sindsdien niet meer (CGVS, p. 12-13). U erkende bij terugkeer naar Mexico geen vrees voor uzelf te koesteren: indien u geen kinderen had gehad, was u in Mexico gebleven (CGVS, p. 13).

Dat de geweldincidenten waarvan u persoonlijk het slachtoffer werd onvoldoende zwaarwichtig zijn, blijkt overigens ook uit uw houding. Niet alleen bleef u na het laatste geweldincident nog zes jaar in Mexico, maar in die periode reisde u ook regelmatig naar het buitenland (Europa en de Verenigde Staten) waarna u zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen telkens naar Mexico terugkeerde (verklaring DVZ, vraag 22; CGVS, p. 3).

Betreffende de achtervolgingen door een onbekende man in Autlán blijkt uit uw verklaringen dat de laatste keer dat uw zoon A.I. door hem achtervolgd werd ongeveer twee maanden na uw klacht van juni 2016 moet gesitueerd worden. Sindsdien kende hij tot aan uw vertrek uit Mexico ongeveer twee jaar later geen problemen meer met die man (CGVS, p. 6). Betreffende zijn probleem op 14 februari 2017 met de politie in Autlán erkende u dat uw zoon een administratieve sanctie of boete verdiende omdat hij slecht geparkeerd stond. U erkende bovendien, betreffende uw vrees dat hij mogelijks door de politie had kunnen worden ontvoerd – dit gebeurt volgens u immers geregeld in Mexico –, dat er in werkelijkheid niets was gebeurd en dat jullie sindsdien met de betrokken politieagenten geen problemen meer hebben gehad (CGVS, p. 7-9).

Betreffende de vermeende ontvoeringspoging van uw dochter in mei 2017 blijkt nergens uit uw verklaringen dat er objectieve elementen zijn om af te leiden dat de onbekende man die met een mondkapje uit zijn auto stapte en in de richting van uw dochter wandelde daadwerkelijk uw dochter wilde ontvoeren. Jullie leidden jullie overtuiging dat uw dochter dreigde ontvoerd te worden immers enkel af uit het feit dat die man, die alvorens uit de wagen te stappen op de achterbank zat, hetgeen uw dochter vreemd vond, met een indringende blik naar uw dochter keek en uit het feit dat er in Mexico veel ontvoeringen zijn. U erkende bovendien geen politieke klacht te hebben ingediend omdat u niet over concrete gegevens beschikte (CGVS, p. 9-10). Hoe dan ook kon uw dochter tijdig ontkomen en ontmoetten jullie de mogelijke ontvoerder(s) van uw dochters sindsdien nooit meer (CGVS, p. 9-10).

Dat de door u aangehaalde veiligheidssituatie en de door u aangehaalde incidenten meegemaakt door uw kinderen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade blijkt tot slot tevens uit het feit dat, ofschoon ze momenteel niet meer naar Mexico willen terugkeren, uw kinderen eigenlijk Mexico niet hadden willen verlaten (CGVS, p. 13) en uit het feit dat, hoewel u reeds in 2016 de beslissing nam om Mexico te verlaten, u niet meteen Mexico verlaten heeft: u wilde er eerst voor zorgen dat uw pensioen in orde was waardoor u pas twee jaar later, in juli 2018, Mexico verliet (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5; CGVS, p. 12-13). Deze houding, met name dat er klaarblijkelijk totaal geen haast bij jullie vertrek was gemoeid, is dan ook geenszins in overeenstemming met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen, uw inkomsten, uw religieuze overtuiging, uw reisroute, jullie klacht bij de politie van juni 2016 en het feit dat er in Mexico (ernstige) veiligheidsincidenten gebeuren, wordt niet getwijfeld. Dit doet echter niet de minste afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststellingen dat uw problemen geen verband houden met de Vluchtelingenconventie, dat er voor burgers in Mexico actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dat de door jullie meegemaakte veiligheidsincidenten niet of onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ...”.

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 15 april 2019 een schending aan van *“het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; de rechten van de verdediging; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”*.

Verzoekster meent dat zij gelet op objectieve bronnen in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming omwille van de veiligheidssituatie in Mexico. Verzoekster wijst op de verschillende veiligheidsincidenten die aan de basis van het vertrek van haar en haar kinderen uit Mexico liggen: *“[verzoekster] werd in 2012 in elkaar geslaagd door de eigenaar van een bedrijf, die bovendien de steun van de politie kreeg; Haar zoon werd gevolgd en bedreigd door een persoon in 2016; Haar zoon werd door politieagenten lastiggevallen en het voorwerp maakte van een ontvoeringspoging; Haar dochter werd evenals het voorwerp van een ontvoeringspoging.”* Zij haalt aan dat deze feiten niet bestreden worden.

Wat betreft de ontvoeringspogingen van haar kinderen, herneemt verzoekster in haar verzoekschrift dat het verloop van de feiten, zoals reeds uitgelegd tijdens haar persoonlijke onderhoud, wel kan laten denken dat het over ontvoeringspogingen ging. Zij stelt dat verweerder rekening moet houden *“met het feit dat deze ontvoeringen frequent zijn in Mexico, in bijzondere voor familie die over financiële middelen beschikken, maar niet alleen”*. Verzoekster verwijst naar het *“verslag van de Canadese Immigration and Refugee Board van 21 augustus 2017, dat door de verwerende partij aan het administratieve dossier werd toegevoegd”*, en stelt dat dit *“de belangrijke aantal ontvoeringen in het regio, bijzonderlijk in de stad Mexico”* bevestigt, *“maar ook het feit dat de cijfers dat in het rapport vermeld zijn, enkel gebaseerd op de verklaarde ontvoeringen bij de politie, terwijl veel slachtoffers deze feiten niet melden, voor veiligheidsmotieven (zie pp. 3-4)”*. Verzoekster verwijst tevens naar een rapport van Amnesty International (stuk 5) waaruit blijkt dat ontvoeringen, soms uitgevoerd door de politie, ook burgers betreffen en gebruikt worden als vorm van afpersing.

Verzoekster betoogt dat de verschillende gebeurtenissen die door haar tijdens haar persoonlijke onderhoud uitgelegd werden een geheel vormen en dat zij verschillende incidenten zijn die samen ernstige schade vormen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wijst verzoekster naar het arrest van het Hof van Justitie *“Aboubacar Diakité t/ Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 30 januari 2014 (C-285/12)”*. Verzoekster verwijst tevens naar een arrest nummer 189.763 van 17 juli 2017, waarin de Raad een beslissing van het CGVS vernietigde omwille van een gebrek aan analyse van de intensiteit en willekeurigheid van de gewapende confrontaties.

Verzoekster meent dat *“er elementen bestaan die tonen dat het geweld in het land is gekenmerkt door zijn intensiteit, willekeurigheid en de organisatie van de gewapende groeperingen”* en verwijst naar het aan het administratief dossier toegevoegde rapport van de Canadese Immigration and Refugee Board. Zij wijst erop dat dit rapport bevestigt dat er moorden, ontvoeringen, gedwongen verdwijningen en afpersing in Mexico voorkomen en dat andere objectieve beelden dat deze misdaden zeer verspreid en niet doelgericht zijn. Zij verwijst naar de bij haar verzoekschrift neergelegde rapporten van Amnesty International, US News Service en Human Rights Watch.

In hoofdorde wordt gevraagd *“de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 12 maart 2019 te hervormen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen; - In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.”*

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“3. UN News Service, UN rights chief urges action in Mexico to end 'outrageous' wave of disappearances, 30 mei 2018, <https://www.refworld.org/docid/5b83c6c24.html>

4. Amnesty International, Mailings in Mexico: Collateral damage or the result of a failed security policy?, 19 april 2018, <https://www.refworld.org/docid/5b3237.83fl.iitml>

5. *Amnesty International, Amnesty International Report 2017/18 - Mexico, 22 februari 2018, <https://www.refworld.org/docid/5a9938b3a.html>*
6. *Human Rights Watch, World Report 2018 - Mexico, 18 januari 2018, <https://www.refworld.org/docid/5a61ee4da.html>*
7. *Human Rights Watch, A Stark Reminder of Mexico's Disappearances Crisis, 6 februari 2018, <https://www.refworld.org/docid/5a8eb1c04.html>*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaarde dat zij Mexico ontvluchtte omwille van de algemene veiligheidssituatie en een aantal (geweld)incidenten waarvan verzoekster en haar kinderen het slachtoffer waren.

2.4.2. Er dient te worden opgemerkt dat de door verzoekster aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, te weten ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdelinge immers aan te tonen dat zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De aangehaalde incidenten en het algemeen geweld in de staat Jalisco, Mexico zijn immers van gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard en verzoekster maakt niet aannemelijk vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève.

2.4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, dient verzoekster aan te tonen dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of foltering of (b) onmenselijke of vernederende behandeling of straffen.

2.5.2. De door verzoekster aangehaalde incidenten – het geweldincident naar aanleiding van de door verzoekster vastgestelde fraude met wasmachines in 2012, enkele (pogingen tot) inbraken in haar woning, de poging tot ontvoering van haar dochter door een onbekende, de achtervolgingen van haar zoon door een onbekende en de problemen van haar zoon met de politie omdat hij verkeerd geparkeerd stond – kaderen in de algemene veiligheidssituatie in Mexico en zijn onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.5.3. Vooreerst blijkt uit verzoeksters verklaringen dat het laatste geweldincident waarvan zij persoonlijk het slachtoffer werd, met name het incident naar aanleiding van de door verzoekster vastgestelde fraude met wasmachines, dateert van 2012, zijnde zes jaar voor haar vertrek uit Mexico (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 februari 2019 (hierna: notities), p. 11). Verzoekster verklaarde dat zij hierna nooit meer in contact kwam met de fraudeur en geweldpleger van dit incident, noch met de hierbij betrokken politieagenten (notities, p. 12-13). Bovendien stelde verzoekster dat zij ingeval van terugkeer naar Mexico geen vrees voor haarzelf koestert en gaf ze aan dat ze in Mexico zou gebleven zijn indien ze geen kinderen had (notities, p. 13). Ook de vaststelling dat verzoekster na het laatste geweldincident nog zes jaar in Mexico bleef en in die periode regelmatig naar het buitenland reisde (naar Europa en de Verenigde Staten) waarna zij zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen telkens naar Mexico terugkeerde (verklaring DVZ, punt 22; notities, p. 3), toont aan dat verzoekster geen vrees voor vervolging kent in Mexico en aldus geen nood heeft aan internationale bescherming.

2.5.4. Voorts verklaarde verzoekster dat haar zoon A.I. herhaaldelijk werd achtervolgd door een onbekende man uit Aútlán die hem oneerbare voorstellen deed (notities, p. 6). Uit haar verklaringen blijkt echter dat haar zoon ongeveer twee maanden na verzoeksters klacht van juni 2016 voor het laatst door deze onbekende man werd achtervolgd en dat haar zoon sindsdien tot verzoeksters vertrek uit Mexico – ongeveer twee jaar later – geen problemen meer kende met die man (notities, p. 6). Betreffende zijn probleem op 14 februari 2017 met de politie in Aútlán erkende verzoekster dat haar zoon een administratieve sanctie of boete verdiende omdat hij slecht geparkeerd stond (notities, p. 7). Zij voegde eraan toe dat haar zoon seksuele handelingen stelde met zijn vriendin in de foutief geparkeerde wagen (notities, p. 7). Hoewel verzoekster vreesde dat haar zoon mogelijks door de politie zou worden meegenomen en ontvoerd, erkende verzoekster dat er in werkelijkheid niets was gebeurd en dat zij sindsdien met de betrokken politieagenten geen problemen meer hebben gehad en zelfs geen administratieve boete had ontvangen voor het foutparkeren (notities, p. 7-9).

2.5.5. Verder stelde verzoekster dat haar dochter in mei 2017 bijna werd ontvoerd door een onbekende man die met een mondkapje uit zijn auto stapte en in de richting van haar dochter wandelde (notities, p. 9). Uit niets kan blijken dat deze man daadwerkelijk de intentie had om verzoeksters dochter te ontvoeren. Immers, verzoekster en haar dochter leidden dit enkel af uit het feit dat die man, die alvorens uit de wagen te stappen op de achterbank zat, hetgeen haar dochter vreemd vond, met een indringende blik naar haar dochter keek en uit het feit dat er in Mexico veel ontvoeringen zijn (notities, p. 9-10). Bovendien erkende verzoekster dat zij geen klacht indiende bij de politie omdat zij niet over concrete gegevens beschikte (notities, p. 10). Gezien verzoeksters dochters vrees om ontvoerd te worden gebaseerd is op veronderstellingen en louter hypothetisch is, volstaat deze niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Hoe dan ook kon verzoeksters dochter ongehinderd weggaan en kwamen zij nooit meer in contact met de vermeende ontvoerder(s) van haar dochter (notities, p. 10).

2.5.6. Wat betreft de ontvoeringspogingen van haar kinderen herneemt verzoekster in haar verzoekschrift dat het verloop van de feiten wel kan laten denken dat het over ontvoeringspogingen ging, merkt zij op dat er in Mexico frequent ontvoeringen voorkomen en verwijst zij naar de rapporten van de Canadese Immigration and Refugee Board van 21 augustus 2017 en Amnesty International van 22 februari 2018. De Raad herneemt dat geen van verzoeksters kinderen ooit daadwerkelijk ontvoerd is en dat zij slechts uitgaat van loutere veronderstellingen en speculaties waaruit geen daadwerkelijk gevaar kan blijken. Wat betreft verzoeksters verwijzingen naar algemene rapporten volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat haar kinderen in haar land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe gelet op bovenstaande in gebreke.

2.5.7. Tot slot dient vastgesteld dat verzoekster liet optekenen dat haar kinderen Mexico niet hadden willen verlaten (notities, p. 13), wat de ernst van de door verzoekster aangehaalde problemen relativeert.

Ook de vaststelling dat verzoekster reeds in 2016 de beslissing nam om Mexico te verlaten, doch er eerst voor wilde zorgen dat haar pensioen in orde was waardoor zij pas twee jaar later, in juli 2018, Mexico verliet (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities, p. 12-13), is een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en zijn om persoonlijke redenen op een voor haar geschikt moment migreerde en ondergraaft de waarachtigheid, minstens de ernst, van de door haar geschetste vervolging.

2.5.8. De door verzoekster neergelegde documenten – verzoeksters paspoort en dat van haar kinderen; verzoeksters kieskaart; verzoeksters rijbewijs; verzoeksters scheidingsakte; verzoeksters geboorteakte en deze van haar kinderen; enkele documenten in verband met religieuze activiteiten voor de kerk; twee betalingsfiches ter staving van verzoeksters inkomsten; enkele documenten ter staving van verzoeksters klacht bij de politie naar aanleiding van de problemen van A.I. die door een onbekende man werd achtervolgd; een WhatsApp-conversatie over de veiligheidssituatie in Mexico en meer bepaald over een incident dat in haar buurt in Guadalajara plaatsgreep; enkele internetartikelen over concrete veiligheidsincidenten in Mexico; en enkele documenten ter staving van verzoeksters reis van Mexico naar Europa in juli 2018 – kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan verzoeksters identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, de identiteit en nationaliteit van haar kinderen, verzoeksters inkomsten, haar religieuze overtuiging, reisroute, klacht bij de politie van juni 2016 en het feit dat er in Mexico (ernstige) veiligheidsincidenten gebeuren, wordt niet getwijfeld. Dit doet echter geen afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststellingen dat verzoeksters problemen geen verband houden met de Vluchtelingenconventie en dat de aangehaalde veiligheidsincidenten niet of onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.5.9. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.*” Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoeker licht niet hoe artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie dienstig kan worden aangevoerd.

2.5.10. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.11. Verzoekster brengt nog landeninformatie - UN News Service “*UN rights chief urges action in Mexico to end 'outrageous' wave of disappearances*” van 30 mei 2018; Amnesty International “*Mailings in Mexico: Collateral damage or the result of a failed security policy?*” van 19 april 2018; Amnesty International “*Amnesty International Report 2017/18 – Mexico*” van 22 februari 2018; Human Rights Watch “*World Report 2018 – Mexico*” van 18 januari 2018; Human Rights Watch “*A Stark Reminder of Mexico's Disappearances Crisis*” van 6 februari 2018 – aan die bevestigen “*dat deze misdaden (moord, ontvoering, gedwongen verdwijning en afpersing) zeer verspreid en niet doelgericht zijn.*” Verzoekster meent dat deze elementen bevestigen “*dat Mexico kent een situatie van geweld van grote intensiteit, die als willekeurig kan gekwalificeerd zijn, met verschillende gewapende groeperingen die opereren met een zekere organisatie, zonder dat de overheden bereid zijn om een effectieve bescherming aan zijn staatsburgers.*” De Raad merkt op dat de door verzoekster neergelegde rapporten van UN News Service “*UN rights chief urges action in Mexico to end 'outrageous' wave of disappearances*” van 30 mei 2018 en Amnesty International “*Mailings in Mexico: Collateral damage or the result of a failed security policy?*” van 19 april 2018 enkel berichten over incidenten in Nuevo Laredo, dat 1000 kilometer van Guadalajara verwijderd is.

2.5.12. Hoewel uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en de door verzoekster bijgebrachte informatie blijkt dat de criminaliteitscijfers in Mexico hoog zijn, blijkt tevens dat dit geweld de vorm aanneemt van louter gemeenrechtelijke criminaliteit. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*. Aldus blijkt dat de slachtoffers van dit geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel, zodat het crimineel geweld in Mexico in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is.

Volledigheidshalve kan toegevoegd worden dat jaarlijks miljoenen Mexicanen zowel naar het buitenland als binnen Mexico reizen, en dat de afgelopen jaren veel Mexicanen na een lang verblijf in het buitenland naar Mexico terugkeerden. Overigens is Mexico een belangrijke toeristische bestemming voor miljoenen Europeanen, Canadezen en Amerikanen en worden reizen naar Mexico, behalve in een aantal staten, niet afgeraden. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat Guadalajara een van de meest bezochte toeristische bestemmingen in Mexico is en dat de luchthaven van Guadalajara de derde drukst bezochte luchthaven van Mexico is ("*Los destinos de México más visitados por los viajeros*"; Wikipediapagina "*List of busiest airports in Mexico*").

Gelet op deze vaststellingen dient besloten te worden dat er in Mexico actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK